

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΛΙΟΥ 2018

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Πρός Τίτου γ΄ 8-15)
15 Ιουλίου 2018

Ἡ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ ποὺ ἀκούσαμε σήμερα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἀποτελεῖ τμῆμα τῆς ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλίας τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔχει ὡς κεντρικὸ θέμα τὴν ἀγωνιώδη μέριμνα τῶν ἀνθρώπων γιὰ τὴ ζωὴ, ἔναντι τῆς ὁποίας ὑπογραμμίζει τὴν ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Εὐλόγα ὅμως ἀκούγοντας αὐτά, θὰ διερωτηθεῖ κανεὶς μήπως ἔτσι καταδικάζεται ἡ προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου νὰ φροντίζει τὸν ἑαυτό του καὶ τὴν οἰκογένειά του. Θὰ ἦταν αὐτονόητα παρανόηση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ νὰ ὑποστηρίξει κανεὶς κάτι τέτοιο. Ἡ φροντίδα γιὰ τὴ ζωὴ δὲν ἀπορρέει μόνο ἀπὸ τὴ στοιχειώδη λογικὴ, ἀλλ' ἀποτελεῖ καὶ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ.

Σήμερα βέβαια ὁ ἄνθρωπος ἔχει μεταβάλει αὐτὴ τὴ φροντίδα ἀπὸ μέσο διατήρησης τῆς ζωῆς σὲ σκοπὸ καὶ περιεχόμενο τῆς ζωῆς. Γι' αὐτὸ ὁ Χριστὸς λέει: «οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ» (Μτθ. 6,24). Ὁ Θεὸς κι ὁ μαμωνᾶς δὲν εἶναι δύο ἰσότημα καὶ ἰσοδύναμα μέρη. Διαφέρουν ριζικὰ καὶ οὐσιαστικά. Ὁ Θεὸς εἶναι πρόσωπο, Πατέρας, ποὺ δίνει ἀγάπη καὶ ζωὴ, ποὺ κάνει σύντροφο καὶ συνομιλητὴ τὸν ἄνθρωπο. Ὁ μαμωνᾶς εἶναι πρᾶγμα ἄψυχο, χωρὶς ζωὴ καὶ ἀγάπη, χωρὶς ἴχνος ἀνθρωπιᾶς, ποὺ κάνει τὸν ἄνθρωπο ὁμοίό του, δηλαδὴ ἄψυχο πρᾶγμα. Τὸ δίλημμα λοιπὸν δὲν εἶναι νὰ διαλέξει κανεὶς ἕνα κύριο, ἀλλὰ νὰ διαμορφώσει τὴν προσωπικότητά του ἢ νὰ τὴν ἀρνηθεῖ, νὰ προτιμήσει τὸ εἶναι ἢ τὸ ἔχειν, τὴ ζωὴ ἢ τὸ θάνατο. Δὲν πρόκειται γιὰ μιὰ ἠθικὴ ἐπιλογὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ γιὰ τὴ διαμόρφωσή του σὲ ἄνθρωπο ἢ ὄχι. Ὅλα ὅσα ἀκολουθοῦν εἶναι ἀπλὲς συνέπειες, ἐκδηλώσεις ποὺ δείχνουν τί προτίμησε ὁ ἄνθρωπος.

Αὐτὲς τὶς συνέπειες μᾶς δείχνει στὴ συνέχεια τῆς περικοπῆς ὁ Χριστὸς μ' ἕνα παράδειγμα ἀπὸ τὴν καθημερινή μας ζωὴ. Ὅλος ὁ κόπος κι ἡ φροντίδα μας εἶναι ν' ἀποκτήσουμε, νὰ ἔχουμε, νὰ κατέχουμε. Νὰ κατέχουμε ὅσα χρειαζόμαστε σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς ζωῆς, ἐπειδὴ δῆθεν αὐτὰ διασφαλίζουν τὸ μέλλον μας. Ἀκόμα κι οἱ διαπροσωπικὲς μας σχέσεις αὐτὴν τὴν βαθύτερη διάθεση ἐξωτερικὰ ἐκφράζουν.

Συνηθίζουμε νὰ τονίζουμε τὸ πόσο μᾶς ἀγαποῦν, παρὰ τὸ πόσο ἀγαποῦμε. Τό ἴδιο κάνουμε μερικὲς φορές καὶ μὲ τὸν Θεό, ὅταν φυσικὰ τὸν θυμόμαστε. Ζητοῦμε νὰ πάρουμε, χωρὶς ποτὲ νὰ δίνουμε.

Εἶναι ὀλοφάνερο, ἀγαπητοί μου, πὼς ἔχουμε χάσει τὴν ἀνθρώπινη ὑπόστασή μας, ἀφοῦ καὶ τὸν Θεὸ τὸν μεταβάλαμε σὲ ὑπηρετὴ τῶν ἀναγκῶν μας. Δὲν εἶναι ὅμως μόνο τραγικὴ αὐτὴ μας ἡ πορεία. Εἶναι καὶ παράλογη, ὅπως φαίνεται μὲ τὰ ἀπλᾶ παραδείγματα ποὺ δίνει ὁ Χριστός. Παράλογη, διότι ξεχνᾷ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, ὅπως ἐμφανίζεται στὸν κόσμο. Τὰ ἀγριο-λούλουδα καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ δὲν κατέχουν τίποτε. Ὑπάρχουν, ἐπειδὴ τὰ φροντίζει ὁ Θεός. Ὁ Θεός ποὺ εἶναι αὐτοζωή. Δὲν ἔχει ἀπλᾶ ὁ Θεὸς ζωὴ, ἀλλὰ εἶναι ὁ ἴδιος ἡ ζωὴ, τὴν ὁποία χορηγεῖ. Γι' αὐτὸ δίνει ζωὴ στὸν κόσμο, χωρὶς νὰ φοβᾶται ὅτι θὰ τὴ στερηθεῖ ὁ ἴδιος. Γι' αὐτὸ ὁ Χριστὸς ἔγινε ἄνθρωπος, χωρὶς νὰ φοβηθεῖ τὸν θάνατο. Ὁ θάνατος μπορεῖ ν' ἀφαιρέσει κάτι ποὺ ὁ ἄλλος ἔχει, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ μεταβάλει τὸ εἶναι. Γι' αὐτὸ φοβᾶται ἄλλωστε ὁ ἄνθρωπος τὸν θάνατο. Φοβᾶται ἐπειδὴ θὰ τοῦ στερήσει ὅσα ἔχει, τὰ ὁποῖα καὶ ταυτίζονται μὲ τὴ ζωὴ. Αὐτὴ ὅμως εἶναι λαυθασμένη τοποθέτηση, διότι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὑπαρξη, εἶναι ζωὴ, ἐνῶ ὁ θάνατος ἔχει ἐξουσία μόνο στὰ περὶ τὴν ζωὴ, δηλαδὴ στὰ πράγματα.

Συνεπῶς, ἀδελφοί μου, ἡ μετάβαση στὸ χῶρο τοῦ εἶναι, τῆς ζωῆς δηλαδή, πρέπει ν' ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸ μέλημα τοῦ ἀνθρώπου. Ἔτσι, θὰ λυτρωθεῖ ἀπὸ τὴ φθορὰ καὶ τὸ θάνατο, χωρὶς νὰ ἀγωνίζεται κάτω ἀπὸ δεσμὰ.

Ἡ αὐτόβουλη καὶ συνειδητὴ ἔνταξη στὸ χῶρο τῆς ζωῆς, δηλαδὴ στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, στὴν καινὴ κτίση ποὺ ἐγκαινίασε ὁ Χριστός, προβάλλει ὡς ἡ μόνη ἀσφαλῆς καὶ βεβαία λύση ζωῆς. Κι ἐδῶ πρέπει νὰ θυμηθοῦμε πὼς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι μιά προσφορὰ νέων πραγμάτων ἀπὸ τὸν Θεὸ στὸν ἄνθρωπο.

Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ σάρκωσή Του στὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο. Εἶναι ἡ ἐπανατοποθέτηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν ἄστοχο τρόπο τοῦ ἔχειν, τῆς κατοχῆς, στὸν σωτήριο στόχο τοῦ εἶναι, τῆς ζωῆς.

Μὲ αὐτὴ τὴν ἔννοια ὁ Χριστὸς προτρέπει τοὺς μαθητὲς Του νὰ ζητοῦν καὶ νὰ ἐπιδιώκουν πρῶτα τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ μετὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸν πόθο, θὰ προσθέσει ὁ ἴδιος ὅσα ἄλλα χρειάζονται, γιὰ νὰ γίνουν κληρονόμοι τῆς Βασιλείας Του. Ἀμήν.

[dkpdf-button]